

Mere om emissioner i EMMA

Resumé:

Dette papir ligger i forlængelse af DGR18501. Papiret dokumenterer indførelsen af 5 nye emissionstyper i EMMA, således at der nu er 8 emissionstyper fordelt på 5 energiarter. Denne fordeling følger Danmarks Statistiks NAMEA system.

Der er yderligere vist eksperimenter med emissionsmodellen i den samlede EMMAmodel, og den udviser fornuftige egenskaber.

Endelig er der i modellen også medtaget et mål fordraget til det globale opvarmingspotentiale, GWP, samt et forsuringssindeks, PAE. Begge mål er i EMMAmodellen for energirelatede emissioner.

ABD01O03.WPD

Nøgleord: EMMA, emission, emissionskoefficienter

Modelgruppepapirer er interne arbejdspapirer. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan være ændret inden opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

1. Indledning

I EMMA02 versionen er der tre emissionstyper (kuldioxid, c , svovldioxid, s og kvælstfoxider, n) fordelt på fire direkte emiterende energiarter (transportenergi, t , flydende brændsel, f , fast brændsel, s , og gas, g).

Dette system udvides nu til otte energirelaterede emissionstyper, og det dokumenteres her, hvorledes emissionerne og emissionskoefficienterne konstrueres. I Danmarks Statistikks NAMEAsystem, findes data for følgende emissioner i perioden 1980 til 2001: NH₃ (ammoniak), CO (kulilte), N₂O (lattergas), CH₄ (metan), NMVOC (flygtige ikke-metanholdige forbindelser) samt de tre ovennævnte. Der redegøres for normenklatur og måleenheder i afsnit 2.

Endelig er der en diskussion af hvilke overvejelser og ændringer, der har været nødvendige i forhold til den tidligere emissionsmodel i afsnit 3. I afsnit 4 indføres emissionsindeksene, GWP og PAE, mens modellens egenskaber vurderes i afsnit 5. Endelig diskuteres særlige forhold vedrørende forsyningssektoren i afsnit 6.

2. Normenklatur og enheder

I lighed med den foreslæde normenklatur i DGR18501 navngives emissionerne qN_{ikj} og emissionskoefficienterne bN_{ikj} , hvor i er emissionstype, k er energitype og j er husholdninger og erhverv. Herunder en fortegnelse over emissionstyperne:

Tabel 1. Emissionstyper

Type	Dansk navn	Betegnelse	Enhed
CO ₂	Kuldioxid	c	1000 ton
SO ₂	svovldioxid	s	ton
NO _x	kvælstfoxider	n	ton
CO	kulilte	k	ton
NH ₃	ammoniak	a	kg
N ₂ O	lattergas	l	kg
CH ₄	metan	m	kg
NMVOC	flygtige ikke-metanholdige forbindelser	f	ton

Således hedder emission fra husholdninger af CO₂ i forbindelse med forbrug af flydende brændsel: qN_{fc} , mens den tilsvarende emissionskoefficient er bN_{fc} . Disse hed tidligere hhv $qcfc$ og $bcfc$.

3. Konstruktion af emissionskoefficienter

Først aggregeres emissionsmatricerne og energimatrixerne til EMMA's erhverv og energityper. Derefter udregnes emissionskoefficienterne udfra:

$$\text{Emissionskoefficient} = \text{Emission} / \text{Energiforbrug}$$

dvs med EMMA notation:

$$bn_{ikj} = qN_{ikj} / qJ_{ikj}$$

hvor energiforbruget måles i TJ (dvs 10^9 Joule) og emissionerne i tons - dog måles CO₂ i 1000 tons.

Der eksisterer data for emissioner i perioden 1980 til 2001. For at sikre konsistens i databanken forlænges emissionskoefficienter tilbage til 1975 med værdien i 1980. For at sikre at emissionskoefficienterne opnår en "passende" størrelsesorden multipliceres emissionskoefficienterne for NH₃, N₂O og CH₄ med 1000, således at de måles i kg/TJ.

Biomasse antages at være CO₂ neutralt, da den afbrændte biomasse optager ligeså meget CO₂ under væksten som der frigøres ved afbrænding. Derfor medtages CO₂-emission fra biomasse ikke i beregninger. Biomasses bidrag til alle øvrige emissioner beregnes som for øvrige brændselstyper.

I bilaget er vist emissionskoefficienterne for alle erhverv og for alle emissionstyper i perioden 1980 til 2001. Disse koefficienter udviser store (uforklarlige) fluktuationer over tid.

4. Emissionsindeks

Som bæredygtighedsindikator indføres to emissionsindeks udover de sædvanlige aggregater af emissionerne, der allerede eksisterer i EMMA. Der indføres et mål for drivhusgasser og et mål for forurende gasser, dog kun beregnet for energirelatede emissioner.

Et mål for den samlede belastning af drivhusgasser er opgjort i CO₂-ækvivalenter GWP ("Global Warming Potential"), hvor emissionerne måles i ton.

$$\begin{aligned} GWP &= CO_2 + 21\%CH_4 + 310\%N_2O \\ &= (1000qNzdk + 21qNmzdk + 310qNlzdk) / 1000 \end{aligned}$$

hvor $qNzdk$ er den samlede emission fra erhverv og husholdninger af hhv CO₂, CH₄ og N₂O¹.

Desuden indføres et mål for forsuringstrykket, PAE, ("Potential Acidification Equivalents"), der er sammenvejning af forskellige stoffer ift deres syrevirkning og dermed deres potentielle bidrag til forsuring.

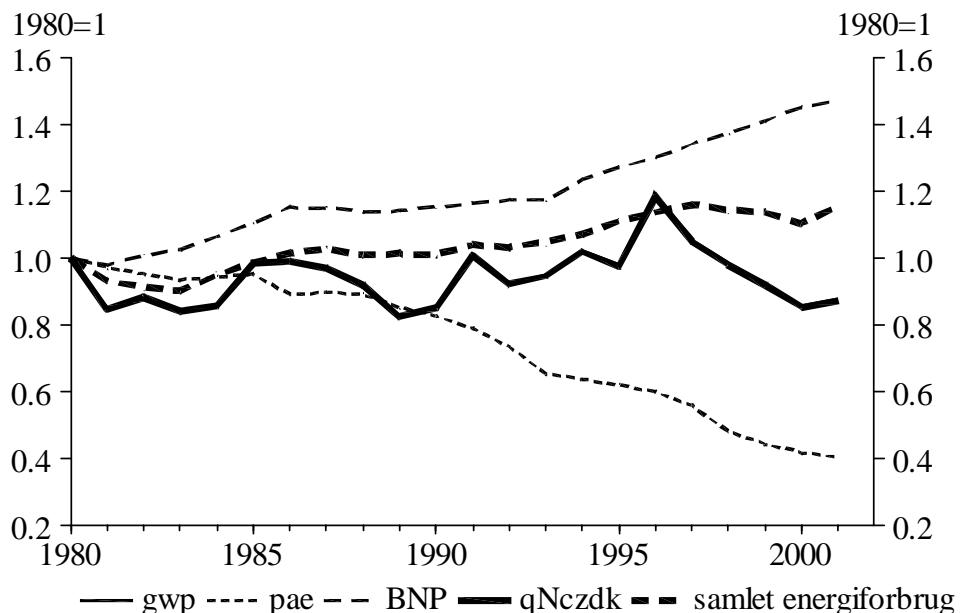
¹Frits M. Andersen (red.): Environmental satellite models for ADAM.

$$\begin{aligned}
 PAE &= 2\text{qSO}_2/64 + \text{NO}_x/46 + \text{NH}_3/17 \\
 &= 2\text{qNsdk}/64 + \text{qNn sdk}/46 + \text{qNazdk}/1000/17
 \end{aligned}$$

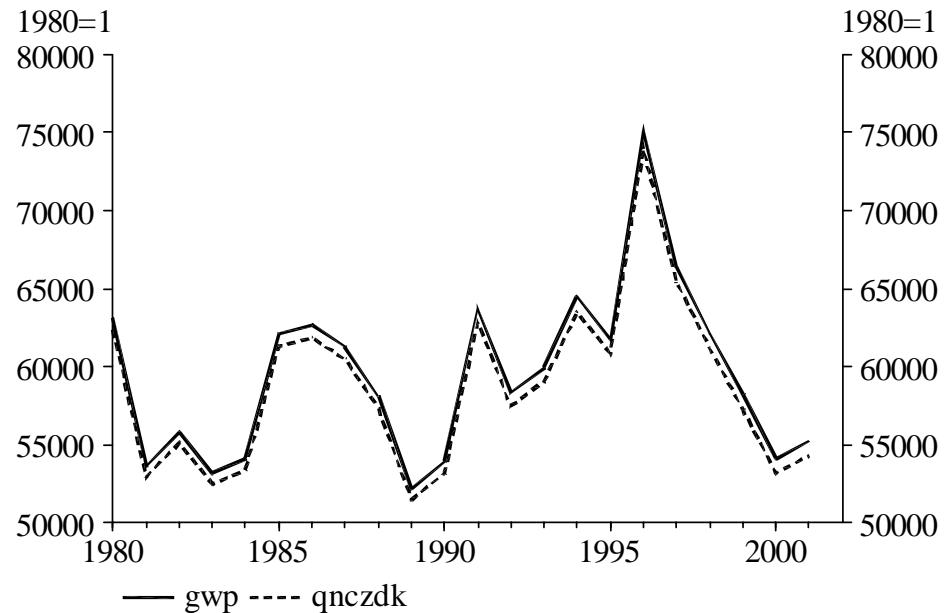
hvor $qNzdk$ er den samlede emission fra erhverv og husholdninger af hhv SO_2 , NO_x og NH_3 . $qNazdk$ måles i kg.

Herunder er vist GWP, PAE, BNP, samlet energiforbrug i alle erhverv og husholdninger, BNP samt samlet CO_2 -emission fra erhverv og husholdninger.

Figur 1. GWP, PAE, BNP, samlet energiforbrug og samlet CO_2 udslip

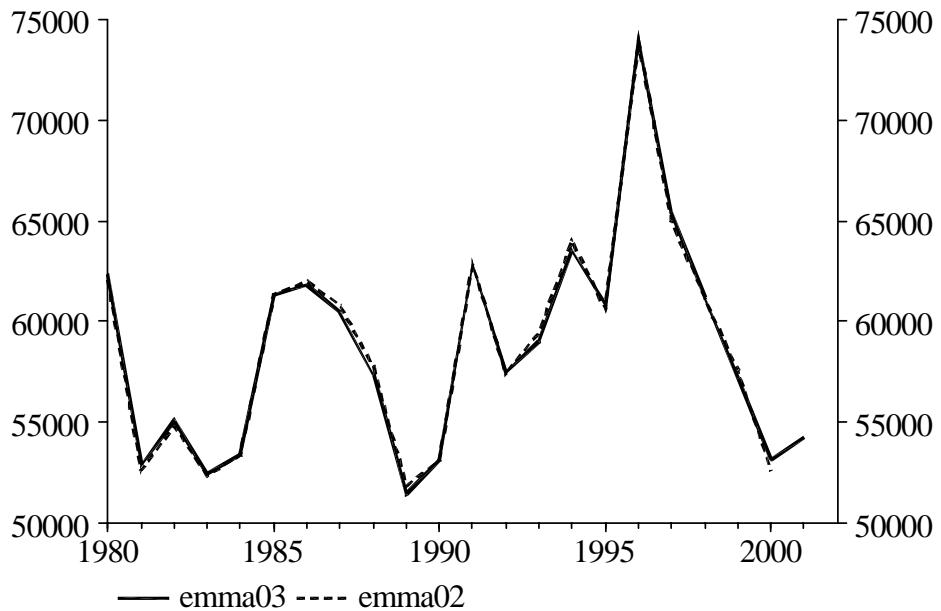

Det ses, at forsuringsindekset samt samlet CO_2 udledning er faldet trods samlet stigende energiforbrug og økonomisk aktivitetet. Indekseret ligger CO_2 og GWP oveni hinanden, hvilket skyldes, at CO_2 står for langt størstedelen af bidraget til GWP. Herunder ses CO_2 udledningen samt GWP i niveau.

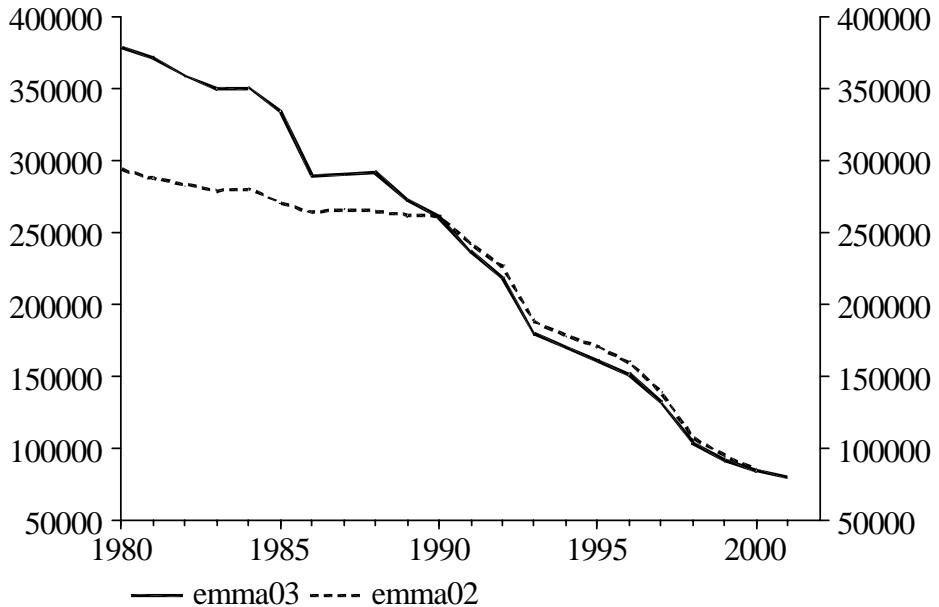
Figur 2. CO₂ og GWP i niveau

5. Sammenligning af datamaterialet

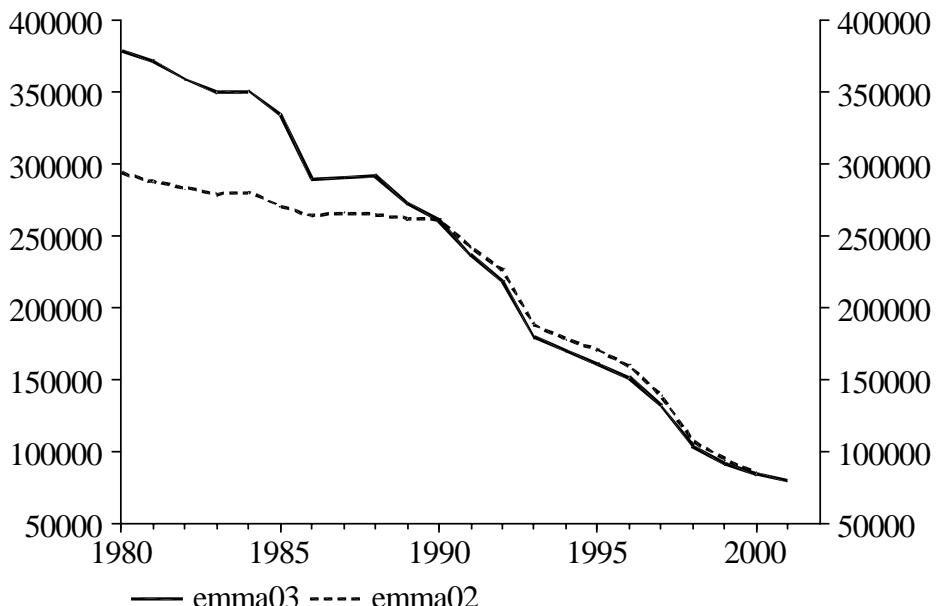
For at vurdere i hvor høj grad det nye talsæt er i overenstemmelse med det gamle vises her grafer for den historiske udledning af CO₂, SO₂ og NO_x for data fra hhv emma02 og emma03.

Figur 3. Emission af co2

Der ses en fuldstændig identisk udvikling i CO₂ emissionerne i de databanker, hvilket også er forventeligt, fordi data for CO₂ emissionerne hele tiden primært har været trukket fra energimatrider.

Figur 3. Emissioner fra so2

For SO₂ emissioner ses en forskel i de historiske data, hvilket skyldes, at i emma02 er der en øvre udledningsgrænse, $tso2max$, der er dannet på baggrund af RISØdata, men denne grænse er ikke opdateret siden midt 90'erne, hvorfor tallet blot er videreført. Det er nu imidlertid valgt at konstruere data udlukkende på tal fra energimatricerne, for at opnå størst mulig konsistens i data.

Figur 4. Emissioner fra nox

Et tilsvarende problem gør sig gældende for NO_xemissioner, men også her er valgt at bruge tal fra Energimatricerne.

Desuden er der foretaget et eksperiment i den tidligere og i den nuværende EMMAmodel for at vurdere den nye emissionsmodels egenskaber. Den økonomiske aktivitet hæves med 1% og CO₂- , SO₂- samt NO_x-emissionerne (der eksisterer i begge modeller) sammenlignes. Der henvises til bilag A hvor emissionerne kan ses fordelt på de enkelte erhverv samt til bilag B udledning af emissioner fra transporterhverv som følge af en 5 % øgning i energieffektiviteten i transporterhvervene. Modellen udviser fornuftige egenskaber ved begge eksperimenter og reaktionerne i emma03 ligner emma02s.

6. Forsyningssektoren

I den tidligere modelversion benyttes der nogle steder i ne-erhvervet to sæt emissionskoefficenter; et fra Danmarks Statistikks energi- og emissionsmatricer, $b_{j,ne}$, og et sæt emissionskoefficenter beregnet af Risø, $b_{j,ne1}$.

Hidtil har Risø-emissionskoefficenter været brugt til beregne forskellige delaggregater fra el- og fjernvarmeproduktionen for CO₂, mens DS-emissionskoefficenterne bruges til at danne aggregater og til beregning af den samlede CO₂ emission i Danmark. For SO₂ og NO_x anvendtes tidligere kun Risø-koefficenter, der blev ganget på energiforbruget for modellens tre typer værker (fjernvarmeværker, centrale og decentralte værker). Den samlede udledning blev dannet udfra kvoter - $tso2max$ og $tnoxmax$, der antages overholdt, for centrale værker.

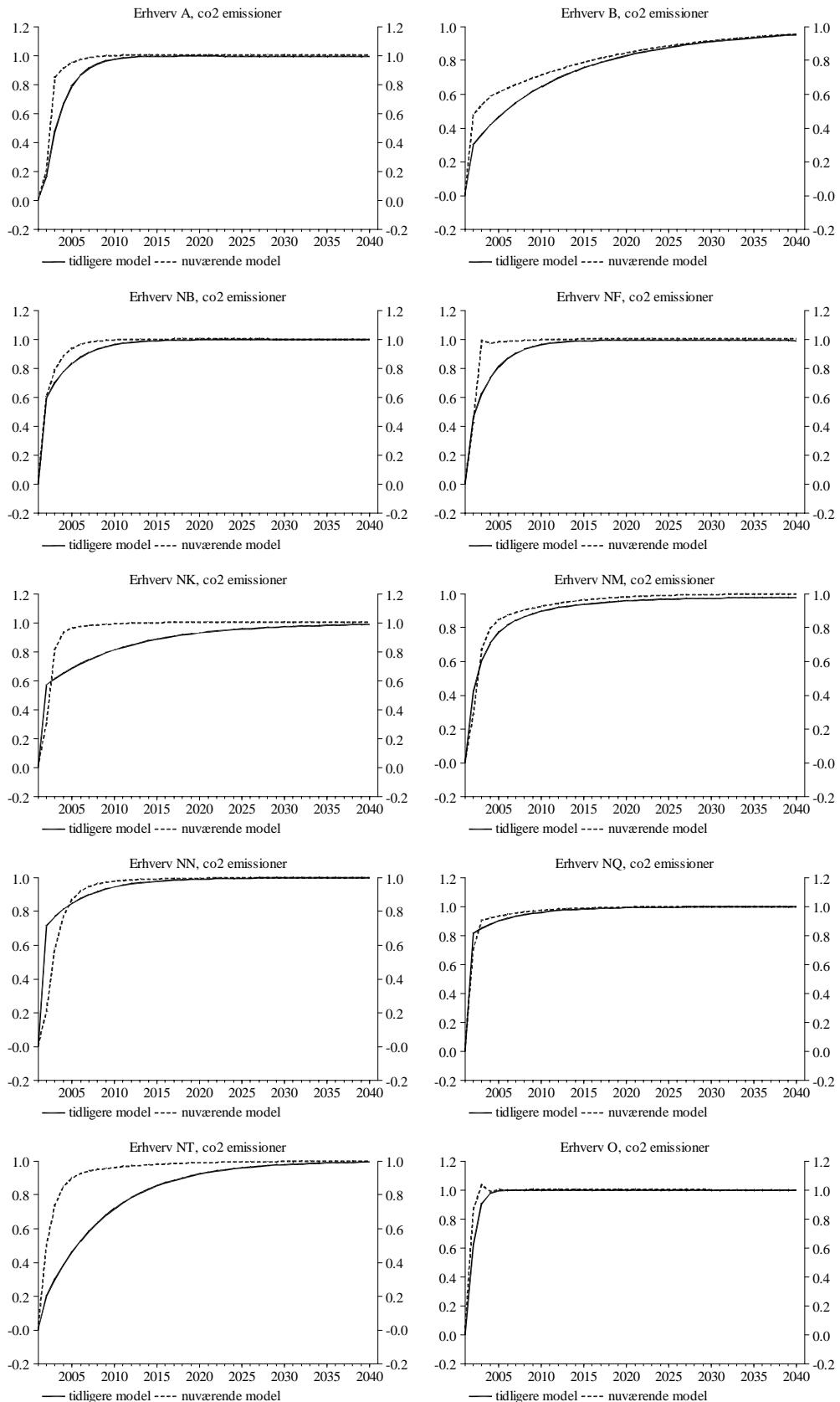
Risø-emissionskoefficenterne tager højde for produktionsforskelle mellem centrale og decentralte værker, men er desværre ikke blevet opdateret (og derfor holdt konstante) gennem en årrække. DS-emissionskoefficenterne for ne-erhvervet bliver opdateret på samme måde som alle øvrige emissionskoefficenter i NAMEA-systemet, hvorfor brugen af disse er særdeles let. En sammenligning af de to typer emissionskoefficenter viser, at der ikke er nogen væsentlig forskel i de typer, hvorfor der fremover kun vælges at anvende emissionskoefficenter fra DS. Dette letter opdateringen betydeligt samtidig med at der opnås et mere konsistent system.

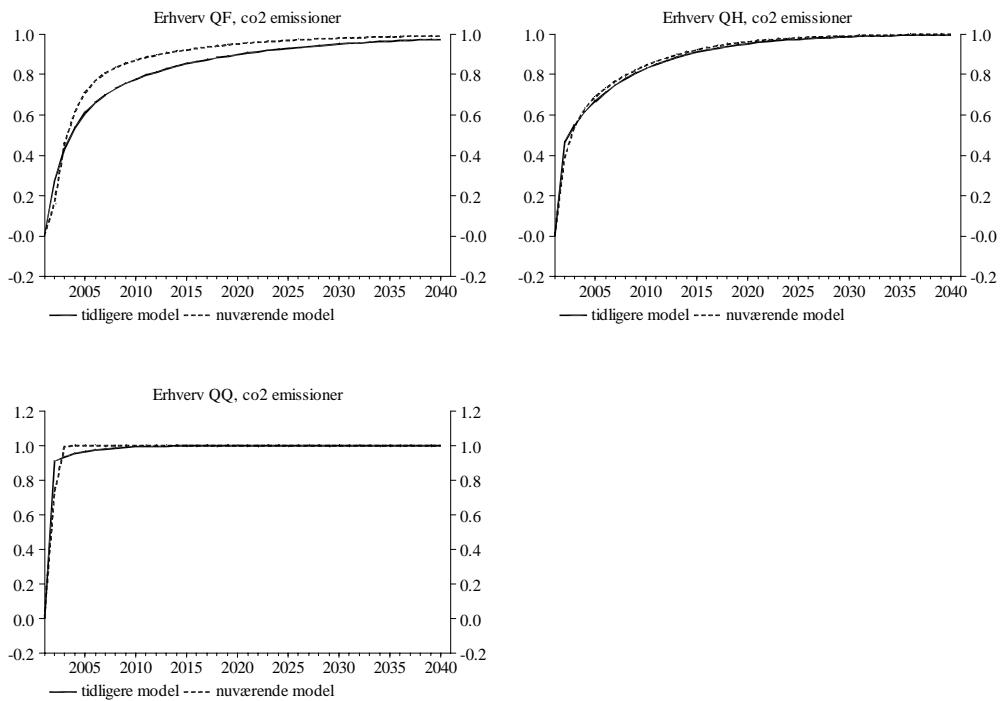
7. Konklusion

Samlet udviser den nye emissionsmodel fornuftige egenskaber både når man kigger på den samlede udledning af emissioner samt på udledningen fordelt på de enkelte erhverv. Derfor udskiftes den tidligere emissionsmodel med den i dette papir skitserede model.

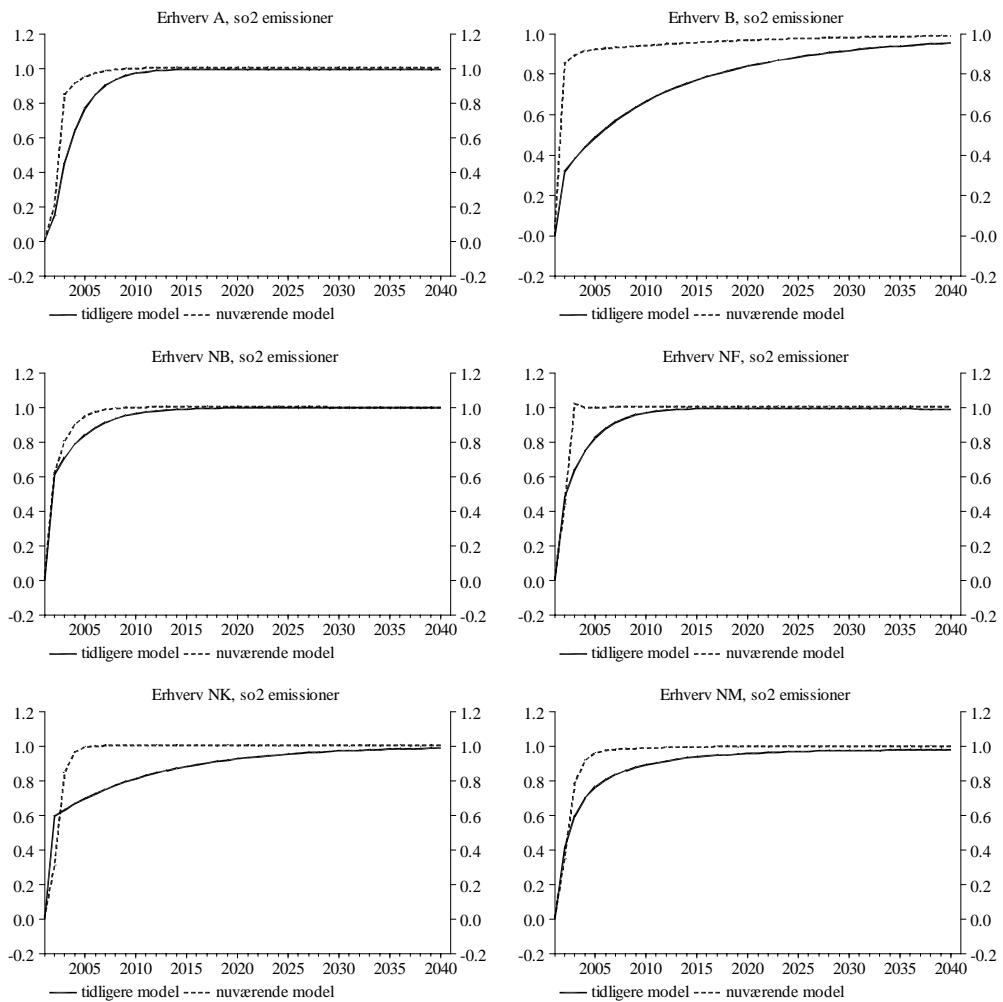
Bilag A

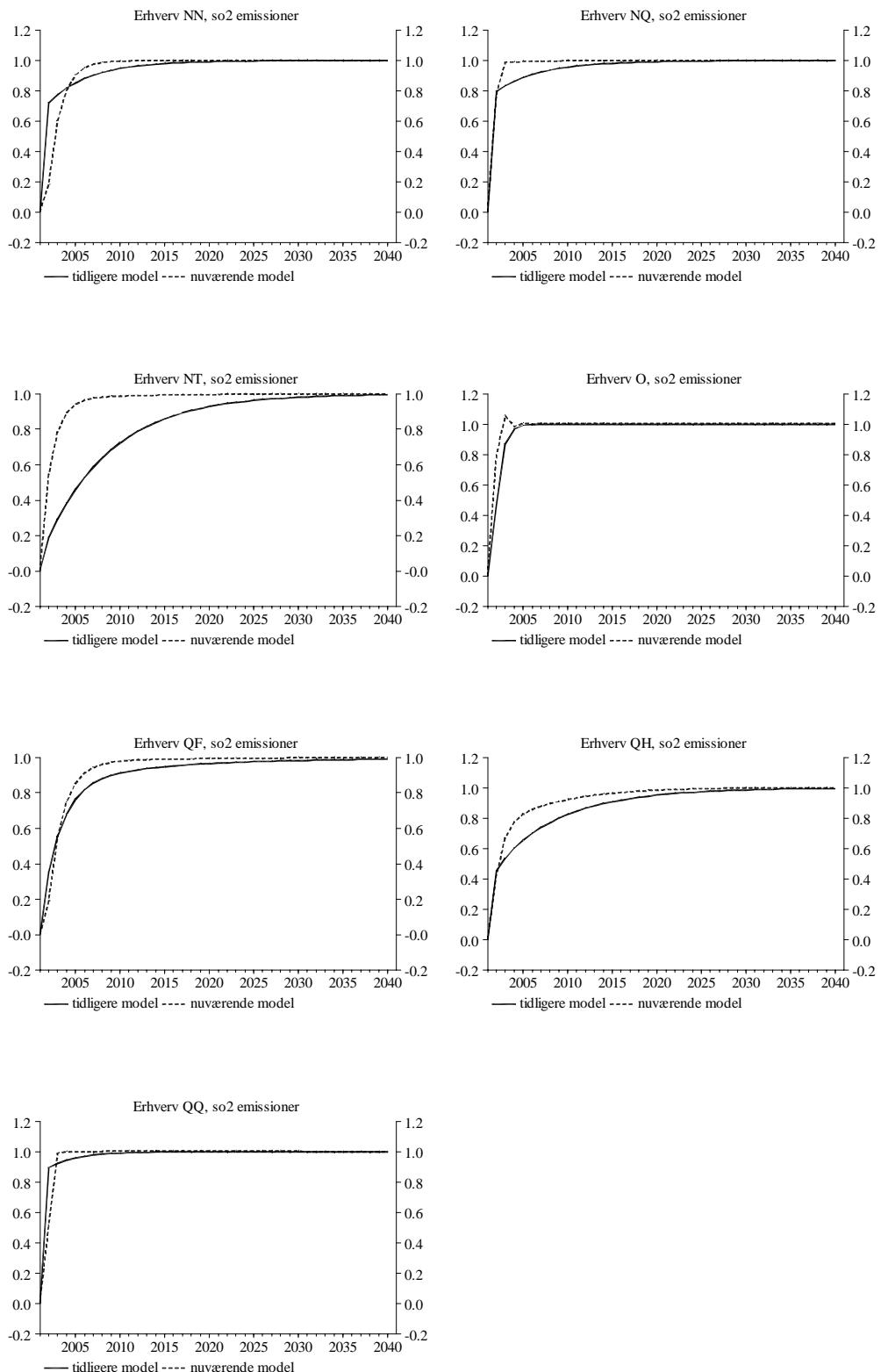
CO₂ emissioner:

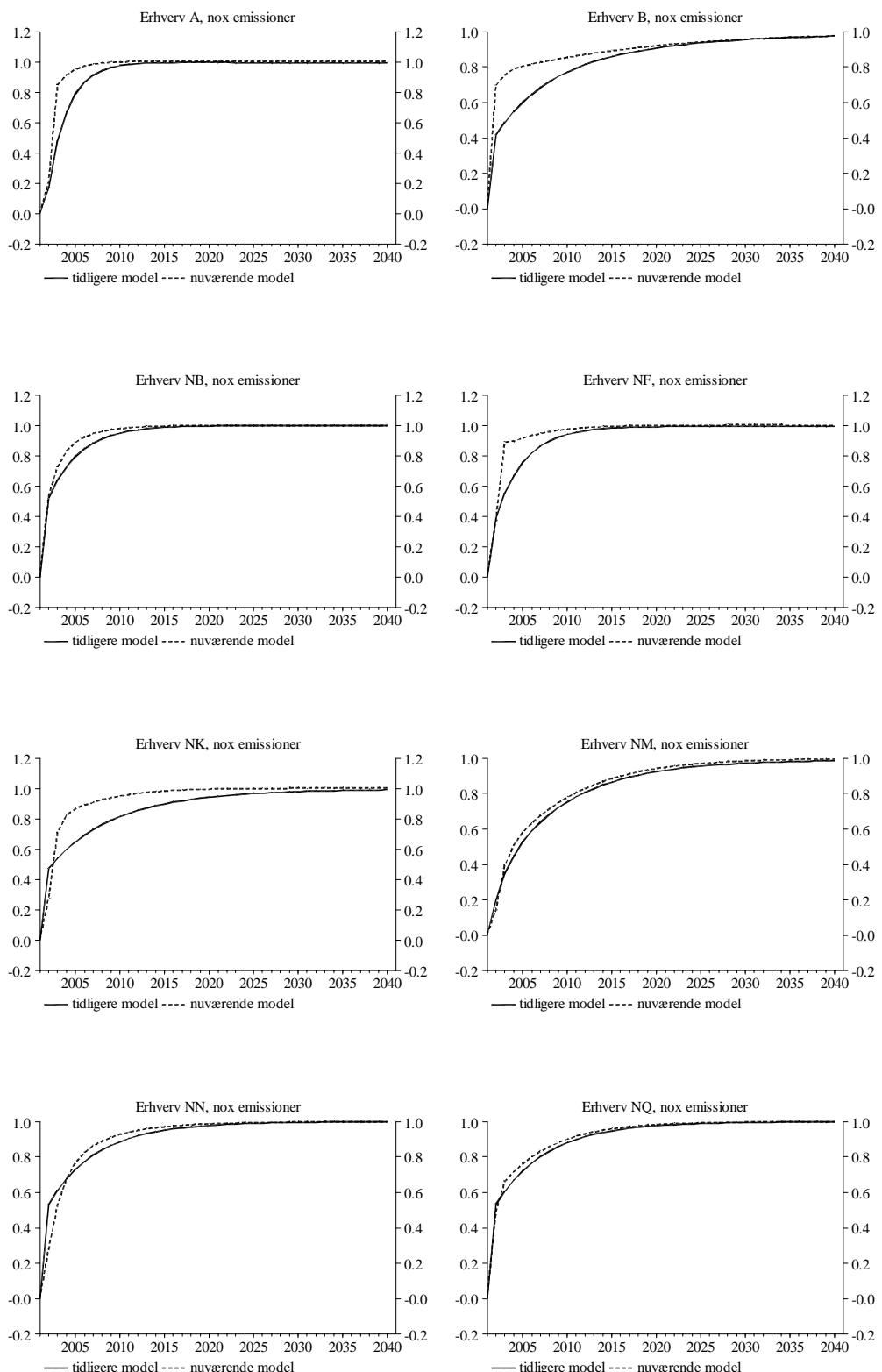

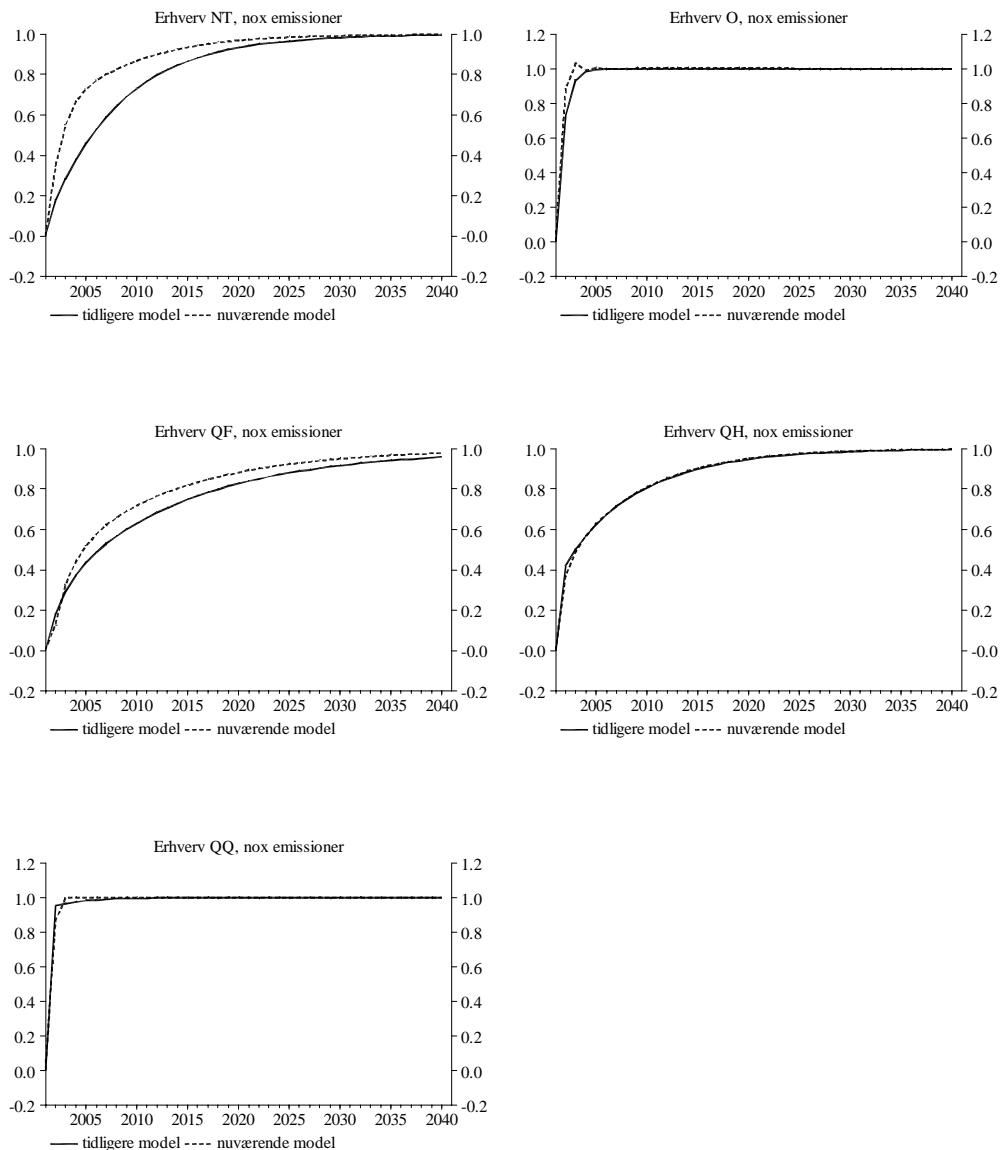
SO₂-emissioner:

No_x-emissioner:

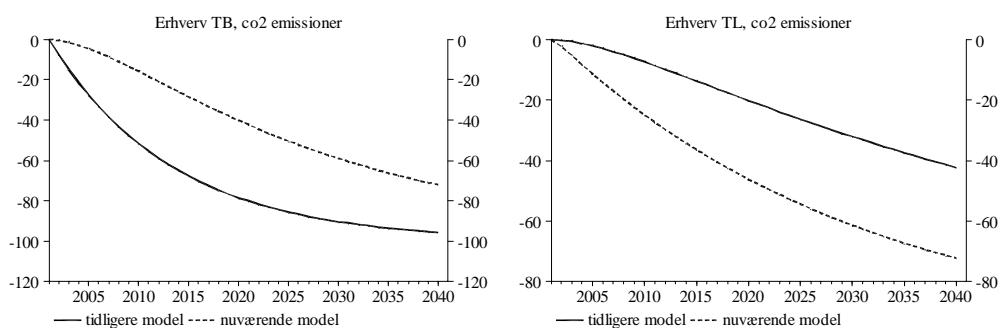

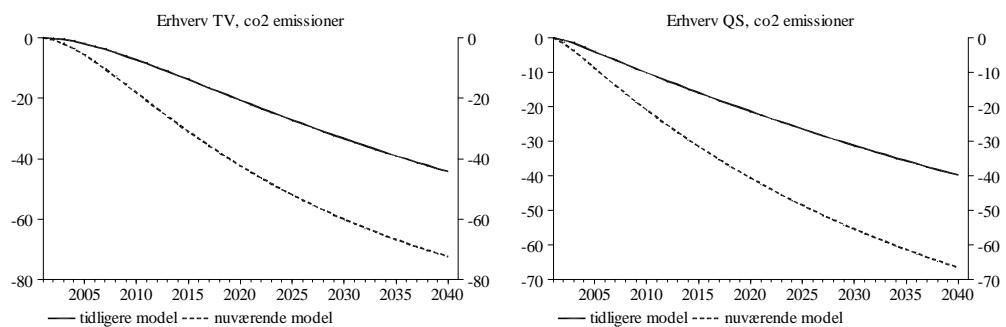
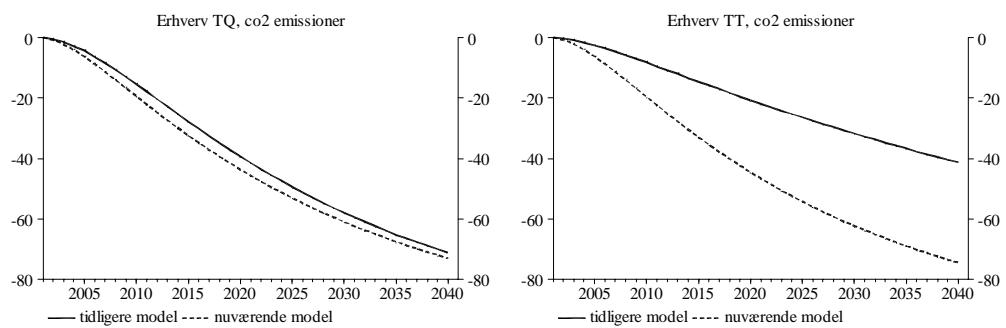
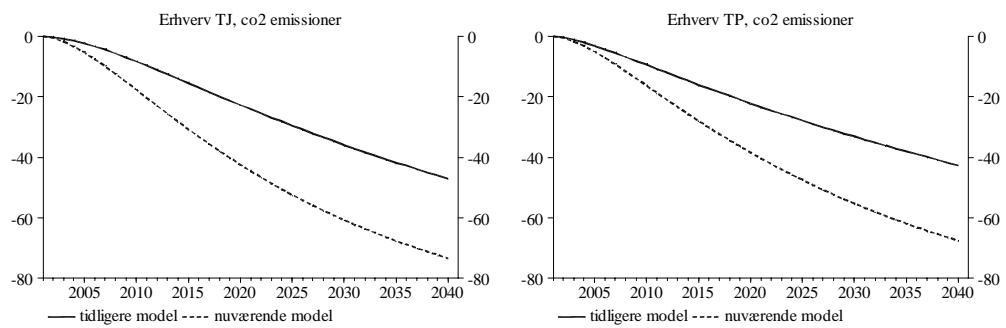

Bilag B

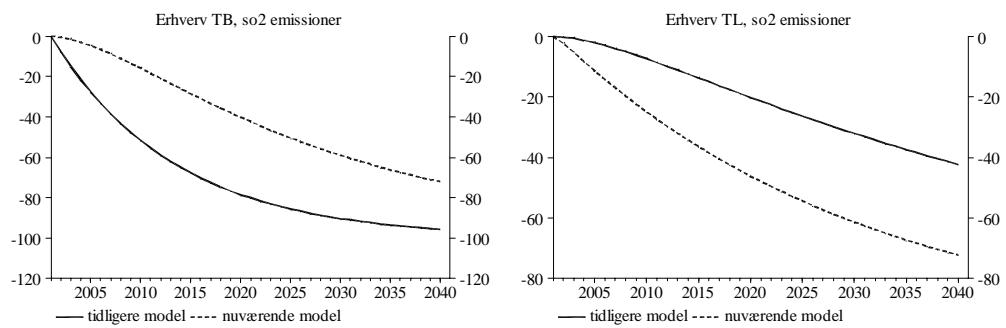
Transportserhvervene:

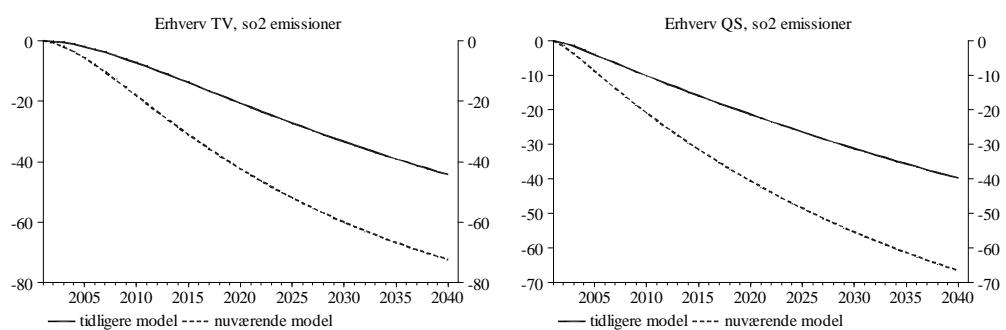
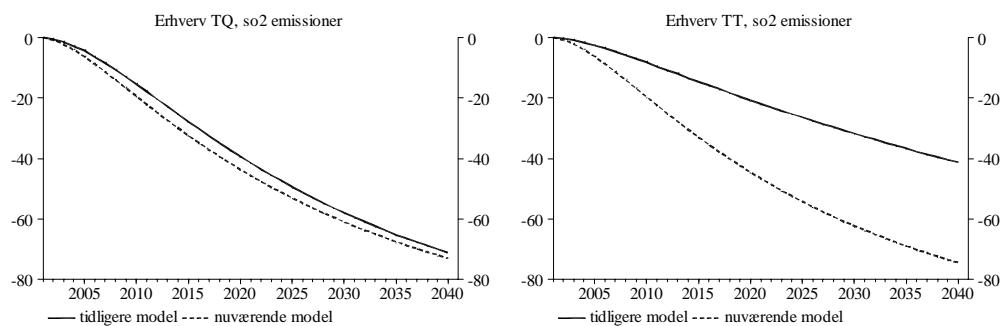
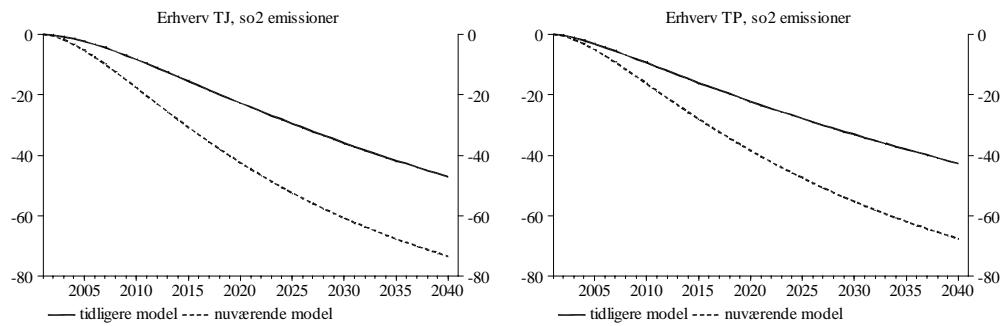
CO₂ emissioner:

SO₂ emissioner:

NO_x emissioner:

